

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρόδη, διηγητὸν
Ὀδὸς Ἰπποκράτους 5.

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ἀνάγκη ταχίστου τῆς Ἑλλάδος ὀπλισμοῦ). — Οἱ ξένοι περὶ ἡμῶν (ὁ Ἰταλὸς λόγιος Δαμιάνης ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος). — Αἱ ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας εἰσφοραί. — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Εἶναι καὶ ἄλλοι. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλίς (Ὁ ἐν Κολχίδι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα Ἑλληνισμός. Ἐκπαιδευτικὰ τῆς ὁμογενεῖς κοινότητος Βασιλείου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 21 Αὐγούστου 1903.

Ἐπανειλημμένως ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἐξηγήσαμεν, ὅτι ἐκεῖ ὅπου περιέστησαν τὰ πράγματα ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν ἐπελεφθῇ αὐτῇ νοῦς στοιχειώδης, νὰ ἐργασθῇ ἀποκαλύπτως καὶ μετὰ τῆς μεγίστης ἐντάσεως τῶν δυνάμεων αὐτῆς πρὸς τὴν ἐφικτὴν ἐνίσχυσιν τῶν στρατιωτικῶν αὐτῆς δυνάμεων, πρῶτοντα δὲ πάντων εἰς τὴν προμνηθεῖαν ἀρθόλου ὕλικου πολέμου.

Γινώσκουμεν, ὅτι καὶ πάλιν θὰ προβληθῇ ἡ πρόχειρος εἰς τοὺς Ἕλληνας πολιτικούς πρόφασιν τοῦ Μενίππου, ἡ πρόφασιν, ἢν στερεοτύπως ἀντέταξε πᾶσα πολιτικὴ μερίς κυβερνώσα, καίτοι τάναντία ὑπεστήριξε πρὶν ἢ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἔλθῃ. Ἵνα ἀγορασθῶσιν ἑκατὸν χιλιάδες ὅπλων γκρά, δι' ἃς ἀπαιτοῦντο ἡμῖν ἑκατομμύριον δραχμῶν, ἡ κυβερνήτης τοῦ Θεοδώρου Π. Δηλιγιάννη ἀντέταξε τὴν ἀχρηματίαν τοῦ δημοσίου ταμεῖου, οὕτω δὲ ἐν ταῖς ἐπιπτώσεσι τοῦ υπερτάτου κινδύνου κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ἡ κυβερνήτης τοῦ προτύπου βασιλείου δίκην ἐπαίτου ἔτρεχε πρὸς τὰ ἰδιωτικὰ ὀπλοπωλεῖα καὶ τὰ σωματοεῖα, ὅπως προμνηθεύθῃ, ἑκατοντάδας τινῶν ὅπλων καὶ ἐπὶ τῶν Τούρκων τμημάτων τῆς Ἑλλάδος. Καὶ οὕτως ὑστερον ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τῶν ξένων, ὅτι ἡδυνάμεθα νὰ πληρώσωμεν ἑκατὸν ἑκατομμύρια δραχμῶν ὡς πολεμικὴν ἀποζημίωσιν εἰς τοὺς Τούρκους καὶ νὰ δανεισθῶμεν ἄλλα τόσα περίπου πρὸς κανονισμόν τῶν κυμαινομένων γρεῶν μας.

Ἀπαίσιον θὰ εἶναι, ἂν πέμψωται νὰ πάθωμεν τὰ ἴδια, διότι τοῦτο θὰ σημάνη, ὅτι ἡ λογικὴ ἀπεδότησεν ἀνεπιστρέπτει ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι ὁ ὀλεθρὸς εἶναι ἀναπόφευκτος. Ἐλλειψὶν χρημάτων δὲν πάσχει ἡ Ἑλλάς, νοῦ μόνον ἀπουσία διαρκὴς ὑπῆρξεν ἐν αὐτῇ καὶ τὸν νοῦν τοῦτον ἀναζητοῦσιν οἱ πόθοι καὶ αἱ ἱστορικαὶ υποχρεώσεις αὐτῆς καὶ τὸ ὑπερτατον συμφέρον νὰ ζῇ ὡς φυλὴ, νὰ ἀμυνθῇ κατὰ τῶν ἐπιβουλευομένων οὐχὶ ἀπλῶς τὴν ὑπάρξασιν τοῦ ἐλεεινοῦ τούτου κράτους τῶν διαβλώσεων καὶ τῶν θεσμῶν, ἀλλὰ αὐτῆς τῆς φυλῆς τὴν διατήρησιν ὡς παράγοντος πολιτισμοῦ.

Πρὸ ἐνὸς ἔτους, ἂν μὴ πλανώμεθα, ὁ νῦν τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς κ. Γρυπάρης, πολιτικὸς πράκτωρ διατελὼν ἐν Καίρῳ, συγκαλέσας τοὺς προκρίτους τῆς ἑλληνικῆς παροικίας τῆς πόλεως ταύτης προέβλεπεν αὐτοὺς νὰ συνεισφέρωσι τὸν ὀβολὸν αὐτῶν πρὸς οἰκοδομίαν ἐκκλησίας ἐν Καίρῳ ἀνταξίας τῆς θέσεως τῶν Ἑλλήνων ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τοῦ ἀξιώματος, ὅπερ ἀσκεῖ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ Ἑλληνικὸν Πατριαρχεῖον. Καὶ ἐν μιᾷ μόνῃ ὥρᾳ οἱ ἔρανοι ὑπερέβησαν τὰς πεντήκοντα χιλιάδας λίρας. Ποῦ ὀφείλετο τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο; Μὴ εἰς μαχηκὴν τινα ἰδιόζουσαν δύναμιν τοῦ κ. Γρυπάρη; Οὐδὲ τὸ παράπαν. Ὀφείλετο ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν ἀκραίφην ἐπὶ πατριωτισμὸν τῶν αὐτῶν Ἑλλήνων καὶ εἰς τὴν εὐστοχίαν, μεθ' ἧς ὁ κ. Γρυπάρης ἐπεκαλεῖτο τὸν πατριωτισμὸν τοῦτον.

Πότε ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήτης ἐσκέφθη νὰ χρησιμοποίησιν πρεπόντως τὴν κολοσσιαίαν ταύτην δύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ τε ἐλευ-

θέρου καὶ τοῦ ἐν ταῖς ἀποικίαις καὶ τοῦ ἀλλοτρώτου ἐτι; Πότε ὑπέδειξε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τὸν Διάδοχον, μάλιστα δὲ εἰς τοῦτον αὐτοπροσώπως νὰ ἀποσταθῇ πρὸς τὰ πολυτάλαντα τέκνα τῆς Ἑλλάδος ζητῶν τὴν συνδρομὴν τῶν πρὸς ἐξοπλισμὸν τῆς Ἑλλάδος; Τίς ποτε ὠμίλησε καὶ τίς ἐνουθέτησε τὸν ἀείμνηστον Συγγρόν νὰ ἀφιέρωσιν τὴν μεγάλην περιουσίαν τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τῆς ζωῆς καὶ ὑγιούς, ἐκείνης ἣτις ὑπόκειται νὰ διαιωνίσῃ περιλάμπρους τὰς ἱστορικὰς παραδόσεις καὶ ὅχι τῆς ἀρρώστου καὶ τῆς γεροντικῆς, ἣτις σήπεται ἐν τοῖς γηροκομείοις καὶ ἐν τοῖς νοσοκομείοις καὶ ἣτις συνωθεῖται πρὸ τῶν πυλῶν τῶν εὐεργετικῶν καταστημάτων ἀγομένη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν ἀγενῶν ἐνστικτῶν τῆς ῥατσωνίας καὶ τῆς ἀργοτροφίας; Τίς ἐκώλεσε τὸν Ἀδερφὸν καὶ τοὺς Ζάπτας καὶ τοὺς Βαλιδάκους, καὶ τοὺς Σκυλιτζᾶς καὶ τοὺς Ζαρίφας καὶ τοὺς μυρινώμους ἄλλους μεγάλους τοῦ ἔθνους εὐεργέτας νὰ προτιμῇσιν μᾶλλον νὰ ἐπιγράψωσι τὰ ὀνόματά των πρὸ τῶν θυρῶν τῶν στρατῶν καὶ ἐπὶ τῶν κλειστῶν τῶν τηλεβόλων καὶ ἐπὶ τῆς ἀκτινίδος τῶν ὅπλων μᾶλλον ἢ ἐπὶ τῶν πυλῶν τῶν μαρμαρινῶν οἰκοδομημάτων, ἐν οἷς σιτίζεται ἡ νοσοῦσα, μάλιστα δὲ ἡ ἀεργὸς καὶ οὐχὶ ἡ ζῶσα Ἑλλάς;

Ἀλλὰ πλὴν τοῦ πόρου τούτου ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι ἐτι προχειρότεροι καὶ δὴ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου καὶ ἐν αὐταῖς ἐτι ταῖς Ἀθῆναις, ἂν θέλωμεν νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι κινδυνεύομεν νὰ ἴδωμεν τοὺς Βουλγάρους ἐξευρίσκοντας τοὺς πόρους τούτους.

Πρὸ δύο ἔτων τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ῥωμανίας μέγιστον διέτρεχον κίνδυνον. Ἦλθεν ἡ ἐνεστώσα κυβερνήτης καὶ ἐπέβαλε τὸν πέλεκυν τῶν οἰκονομικῶν ἀρξαιμένων πρῶτον ἀπὸ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων. Ἀρὰ γὰρ θὰ παραβιασθῶσι τὸσον πολὺ οἱ θεσμοὶ τῆς χώρας, ἂν ἐπιβληθῇ ἡ κράτησις δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἐξοπλισμὸν τοῦ κράτους; Ἀρὰ γὰρ αὐτοὶ οὗτοι οἱ ὑπάλληλοι δὲν θὰ δεχθῶσιν ἀγογγύστως τὴν ἀπόφασιν ταύτην συλλογιζόμενοι, ὅτι τῆς Ἑλλάδος ἀσπλὸν μενούσιν, κινδυνεύουσιν νὰ ἀπολέσωσιν οὐχὶ τὰ δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, ἀλλ' ὁλόκληρον τὸν μισθὸν των πρὶν ἢ μίαν γενεὰ ἀπὸ τοῦδε παρέλθῃ, διότι τῶν Βουλγάρων κατεργασμένων μέχρι Ὀλύμπου θὰ ἀξεῖται κατ' ἀναπότρεπτον φυσικὸν νόμον ἡ ὀρεξίς νὰ κατέλθῃσι μέχρι Ἀθηνῶν ἂν μὴ τι ἄλλο ἐκ περιεργείας νὰ ἴδωσι πῶς θὰ διεξάγονται αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἐν τῷ ἱσοστέφῳ ἄστει;

Ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθῆναις ὑπάρχουσι τὰ μέσα τοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ στρατοῦ, ἂν θέλωμεν. Τὰ οἰκπέδα τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου, τῶν βασιλικῶν σταύλων, τῶν στρατῶν τοῦ πυροβολικοῦ, τῶν παρατηρημάτων καὶ ὁλόκληρον τὸ πεδῖον τοῦ Ἀρεῶς μετατρεπόμενα εἰς χρήματα ἀντὶ νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς ἀνάγκας δυνάμεναι νὰ θεραπευθῶσι καὶ ὀλίγον ἀπώτερον τῶν Ἀθηνῶν λύουσιν ἐκ τοῦ παραχρῆμα τὴν μεγίστην, τὴν ἱερωτάτην, τὴν ἐπείγουσαν ἀνάγκην νὰ ὀπλίσωμεν τὸν στρατὸν τῆς Ἑλλάδος, διότι, ὡς ἄρχοντες αὐτῆς, ὁ ἀπαίσιος σλαβισμὸς, ἡ χριστιανικὴ αὐτὴ βαρβαρότης, Σέρβοι, Μαυροβούνιοι καὶ Βούλγαροι, κυλίσται ὠθούμενος ὑπὸ τῶν ἡθικῶν ἐλατηρίων τοῦ Ποπεδονόσεφ πρὸς τὰ κάτω δίκην κολοσσιαίου κυλίνδρου ἀπειλῶν νὰ διέλθῃ ἄνωθεν τοῦ σώματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ μετατρέψῃ αὐτὸν εἰς ἄμορφον σαρκῶν καὶ ὀστέων μᾶζαν.

Ἐξυπνήσατε.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ

Φωνὴ συμπαθείας ἐξ Ἰταλίας. — Συνηγορία τοῦ καθηγητοῦ Γ. Φ. Δαμιάνη ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐξ ὅσας παρήγορον δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας εἶναι, ὅτι ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν τῇ ὁμαίῳ καὶ μέχρι χθὲς ὁμοτύχῳ χώρῳ, ἐν ἧ' οἱ πολιτικὴν μεγαλομανίαν ἔρριψε μετ' ἀπροδοκίαν ταχύτητος εἰς λήθην τὰς ἀρχὰς, αἰτίνες ἀπειλοῦν τὴν ἀληθῆ δύναμιν τῆς Ἰταλίας καὶ αἰτίνες ἦνσαν τὰς κεχωρισμένας, σπαρασσόμενας ἐνίοτε, πάντοτε δ' ἀσέθους ἰταλι-

κὰς πολιτείας εἰς τὸ μέγα σήμερον ἰταλικὸν βασιλεῖον, τὰς ἀρχὰς τῆς ἐθνικότητος καὶ τοῦ ἱστορικοῦ δικαίου, παρήγορον, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἐν τῇ χώρῳ ταύτῃ ἡ μέθη τοῦ ἐκ τοῦ παραχρῆμα μεγαλείου καὶ τῆς εὐτυχίας ἡ πλεονεκτικὴ ἀλαζονία δὲν ἀπέσβεσε πᾶσαν φωνὴν ὑπὲρ τοῦ δικαίου, δὲν ἀπῆλθον τὴν εὐγενὴ εὐαισθησίαν ὑπὲρ τῶν ἀγώνων, οὓς διεξάγει σήμερον ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ οὐχὶ μὲν μεγαλοπρεπεῖς στρατῶν παρατάξεις, ἀλλὰ μὲν τὰ λιτὰ μὲν, ἀλλ' οὐχὶ ἥτιον πανσθενὴ ὅπλα τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου, τῶν εὐγενεστάτων σκοπῶν τῆς γνησίας ἐλευθερίας, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἡμερώσεως.

Ἡ πατρίς τοῦ Σανταρόζα, τῶν Γαριβαλδῶν, τοῦ Ἰμβριάνη, τοῦ Καβαλλόττη, τοῦ Μποβίου, τοῦ Φράττη συνεζῆε τὰς ὥραις τοῦ φιλελληνισμοῦ, τοῦ ἔστιν εἰπεῖν τῆς στοργῆς πρὸς τὰ ἰδιωτικὰ τῆς ἀνθρωπότητος, παραδόσεις, δι' ὅλγων μὲν γενναίων ἀνδρῶν, ἀλλ' ἱκανῶν νὰ ἐκπροσωπήσωσι μετὰ κύρους τὰς ἐξόχους ῥοπὰς τοῦ ἰταλικοῦ ἔθνους, εἰς τούτους δὲ καταλέγεται μετὰ τῶν πρώτων ὁ ἐν Νιαπόλει διαπρεπὴς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καθηγητὴς κ. Γ. Φ. Δαμιάνης. Οὐδεμίαν εὐκαιρίαν παραλείπει οὐτος, ὅπως ἐξάρῃ τὸ ἔργον, τὴν ἀποστολὴν καὶ τὰ δίκαια τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, εἶναι δ' οὕτως εἰπεῖν ὁ ἀγρυπνὸς συνήγορος τῆς πολὺ ἀδικουμένης ἐν Ἰταλίᾳ Ἑλλάδος, ὁ συντηρητὴς τοῦ λύχνου, ὅστις φωτίζει τὸν ἀνώμαλον ἀπόπινος καταστάνα δρόμον, ὃν βαδίζει ἡ πρὸς τὸν ἀσθενῆ λαὸν τῆς Ἑλλάδος ἀγάπη τῶν κραταιωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν Ἰταλῶν.

Τὰ τελευταῖα ἐν Μακεδονίᾳ γεγονότα, περὶ ὧν ἡ κρίσις τῶν ὑποπαθόντων γέμει συγχύσεως καὶ παρανοήσεων καὶ ὑστεροβουλῶν καὶ ἀμαθείας πολλῆς, εὐρον καὶ πάλιν ἄγρυπνον ὑποστηρικτὴν τῶν ἑλληνικῶν δικαίων τὸν κ. Δαμιάνη καὶ διὰ δύο ἄρθρων δημοσιευθέντων ἐν τῇ ἐφημερίδῃ τοῦ Μιλάνου «L'Italia del Popolo» ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν οἱ Ἑλληνισμός καὶ ὁ Σλαβισμός ἐν Μακεδονίᾳ, διαγράφει μετ' ἀπιστευτοῦ διὰ ξένον ἀκριβείας τὸν ὅλον χαρακτῆρα τοῦ μακεδονικοῦ προβλήματος.

Τοῦ πρώτου τῶν ἄρθρων τούτων παρέχουμεν ὡδε μετάφρασιν τῶν κυριωτάτων.

«Ἐλέθη, ἐπανέληθη καὶ ἐπιστεῦθη, λέγει ὁ εὐγενὴς λόγιος, ὅτι ἡ ἐπανάστασις ἐν Μακεδονίᾳ ὀρείζεται εἰς τὴν ἐπιμονὴν τῆς Τουρκίας ἐν μακροχρόνῳ μεταρρυθμίσεις εἰς τοὺς χριστιανικοὺς αὐτῆς πληθυσμούς. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές.

«Τὸ βόρειον τῆς Μακεδονίας οἰκίσται ὑπὸ Μουσουλμάνων καὶ χριστιανῶν φυλῆς σλαβικῆς καὶ τουρανικῆς, τὸ μεσημβρινὸν ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ τὸ κέντρον ὑπὸ ἑλληνοφόνων καὶ μὴ. Οὗτοι θεωροῦνται ὑπὸ τῶν μὲν Ἑλλήνων, ὑπὸ τῶν δὲ Σλάβων καὶ ἑνεκα τῆς γλώσσης των, ἣτις εἶναι κρᾶμα ἑλληνικῆς καὶ σλαβικῆς, ἐκλαμβάνονται ἐσφαλμένως ὑπο πολλῶν ἀναποκρίτων εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ὅτε μὲν ὡς Σλάβοι, ὅτε δ' ὡς Βούλγαροι.

«Ἀλλ' ἐὰν ἡ γλῶσσα δὲν ἐνώνει αὐτοὺς πρὸς τοὺς Ἕλληνας, τὰ ἦθη, τὰ αἰσθητά, ἡ θρησκεία, ἡ μόρφωσις ἀναδεικνύει αὐτοὺς γνησίους Ἕλληνας. Πόσον δὲ οἱ πλουτῆται ἐκείνοι τῆς μέσης Μακεδονίας ἔχουσι συνείδησιν τῆς ἑλληνικῆς αὐτῶν καταγωγῆς ἀποδεικνύει ἡ οἰκτρὰ ἀποτυχία τῆς πανελαβιστικῆς προπαγάνδας μετ' ἀπείρους θυσίας χρημάτων καὶ ἐργασίας.

«Πῶς λοιπὸν ἐξηγεῖται ἡ ἐπανάστασις καὶ εἰς τί ὀρείζεται;

«Ἀλλ' ἡ ἐπανάστασις αὕτη οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ νέα ἐπιδρομὴ Σλάβων διὰ πυρὸς καὶ αἱμάτων διεξαγομένη, οἵτινες ὁρμῶνται ἐκ Βουλγαρίας, ἐκεῖ ὀπλιζόμενοι, ὑπὸ Βουλγάρων ἀξιωματικῶν ὀδηγούμενοι, σπεύροντες τὸν τρόμον καὶ τὴν ἐρήμωσιν, ὅπου δὴποτε γίνεται προστάθειά τις ὑπὸ Τούρκων ἢ Ἑλλήνων ἀντιστάσεως κατὰ τῆς βίᾳ ἐπικρατήσεως τοῦ Σλαβισμοῦ. Μήπως δὲν εἶναι πασίγνωστον, ὅτι ἡ Ῥωσία ἀποβλέπει εἰς τὴν κυριαρχίαν τοῦ Αἰγαίου;

«Οἱ Βούλγαροι ἄλλως τε ἀπὸ αἰῶνων ποθεῖσι τὴν κατάκτησιν τῆς Μακεδονίας. Εἰσέβαλον κατὰ πρῶτον εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ 926 ὑπὸ τὸν μέγαν Σουλτᾶν, ἀλλ' ἐξεδιώχθησαν ὑπὸ Βούλγαρων. Ἐκσλαβισθέντες ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπανελάθον τὸ πείραμα ὑπὸ τὸν Σαμουὴλ καὶ ἐφθασαν μέχρι τῆς Πελοποννήσου, ἀλλ' ἠττήθέντες παρὰ τὸν Σπέρχειον ἐφυγον μέχρι τοῦ Δουνάβεως. Αἱ εἰσβολαὶ των παύονται τὸ 1018 μετὰ τὴν οἰκτρὰν πρὸς τὸν Δυρραχίου ἦτταν τοῦ βασιλέως των Ἰωάννου ὑπὸ τοῦ Βασιλεῖου Βουλγαροκτόνου.

«Ἐπὶ τῆς δυναστείας τῶν Ἀσπενδῶν ἐξηγητήσαν ἐπὶ πολὺ ἐκ τῶν ἀγρίων ἀδελφῶν των Τατάρων (1255—1299) τὸ 1375 ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ ἡ Βουλγαρία κατέστη τουρκικὴ ἐπαρχία, μόλις δὲ τὸ 1878 ἀπέκτησε τὴν ἐλευθερίαν τῆς μετὰ τὴν βερολίνου συνθήκην.

«Καὶ εἴτις μὲν εἰκότως ἡ βουλγαρικὴ φυλὴ τοῦ ὀπαδοῦς τῆς ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς τῇ βοήθειᾳ καὶ ὑπὲρ ὧν δημιουργεῖται ἡ ἐνεστώσα ἐπανάστασις Ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἔγκειται ἐν τούτῳ: Εἶναι δίκαιον αἱ ἄλλαι μακεδονικαὶ ἐθνικότητες (εἰς αὐτὰς ὁ σλαβισμός

ἔσται ὀλεθριώτερος καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰσλαμισμοῦ, διότι ἂν τούτου ἐλπίστῃ τις νὰ ἐπιταχύνῃ τὸ τέλος, ἐκείνου τούαντίον πρέπει νὰ φοβῇται τὴν θεμελίωσιν) νὰ ὑποπῶσι τὴν ἡγεμονίαν, ἂν μὴ τὴν βουλγαροκρατικὴν κυριαρχίαν;

(Ἐνταῦθα ὁ σοφὸς καθηγητὴς παραθέτει διαφόρους στατιστικὰς πληροφορίες τῶν νομῶν Θεσσαλονίκης καὶ Μοναστηρίου, τῶν κέντρων, ὡς δικαίως ἀποκαλεῖ αὐτοὺς, τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ, μὴ ἐξαίρουμένης καὶ τῆς στατιστικῆς τῆς βουλγαρικῆς ἐξαρτίας, ἐν ἣ ἀρίδης προκυπτει ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἐπάγεται:)

«Μὴ δυνήθεντες νὰ νικήσωσι διὰ τοῦ πολιτισμοῦ οἱ Βούλγαροι ἐπολέμησαν καὶ πολεμοῦσι δια τῆς δυναμίδος!

Παραθέτων εἴτα τοὺς ἀριθμοὺς τῆς γνωστῆς εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἀγῶνος» προσφάτου στατιστικῆς τοῦ τουρκικοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας περὶ τῶν σχολείων τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης προσθέτει:

«Ὁ Ἑλληνισμὸς λοιπὸν ἐν τῷ νομῷ Θεσσαλονίκης εἶναι διπλάσιος τοῦ βουλγαρισμοῦ κατὰ τὰ σχολεῖα καὶ τοὺς διδασκάλους, πλέον δ' ἡ διπλάσιος κατὰ τοὺς μαθητάς. Δικαίως δὲ ὁ Ἄγγλος Πρόξενος ἐν τῇ πρὸς τὴν κυβερνήσιν του ἐκθέσει τῇ δημοσιεύσει, ἐν τῇ Κωνσταντίνῳ Βίβλῳ ἐπιτοποίει, ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦσι τὴν πλειονότητα, ἀλλὰ δὲν ἐνεργοῦσιν, ἵνα μὴ παρὰσχῶσιν ὠφέληματα εἰς τοὺς ἀντιπάλους. Γίνεται δὲ λόγος περὶ Βουλγάρων, διότι οὗτοι κινεῖνται.

«Γινώσκοντες τυχάνει, ὅτι οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες εἶναι ἐν τῷ παρόντι κεχωρισμένοι τῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ Ἑλλήνων καὶ οὗτοι μὲν εἶναι ἐκτεθειμένοι εἰς τὰς βιαιότητας τῶν ἐπαναστατῶν βλεπόντων ματαιομένους τὰς ἐλπίδας των νὰ ὑποτάξωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ σχέδιά των, ἐκείνοι δὲ ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐπικρίσεις τῆς Εὐρώπης, ἣτις τόσον μᾶλλον κατακρίνει, ὅσον ἀγνοεῖ τὰ πράγματα.

«Ἡ Ἑλλάς ἐντείνει τὰς δυνάμεις αὐτῆς, ὅπως περιέλθῃ ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς τὰ ἐσπαρμένα μέλη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ καὶ τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἀλλ' οὕτω νῦν, οὕτω ἄλλοτεποτε διενεόηθῃ νὰ ἐξελληνίσῃ ἄλλους λαοὺς, πολὺ δ' ὀλιγώτερον νὰ πανελληνίσῃ τὴν Ἀνατολὴν. Ἐν τῷ παρόντι δὲ ἀμύνεται μόνον κατὰ τοῦ Πανσλαβισμοῦ. Εἶναι ἀγὼν ὑψηλὸς καὶ εὐγενὴς, πρὸς ὃν ἡ Εὐρώπη καὶ χάριν τῆς ἰσορροπίας ὀφείλει νὰ συμπαθῇ καὶ ἐνισχύῃ.

«Ὁ Ἑλληνισμὸς περιορίζεται νῦν εἰς τὴν τελοιοποίησιν τῶν σχολείων, ὧν ὁ ἀριθμὸς βαίνει αὐξανόμενος, εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ πλούτου διὰ τὴν ἐμπορίαν, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ναυτιλίας, ἅτινα κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν Ἀνατολῇ εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων.

«Ἐκ τούτων ὅλων καταφαίνεται πόσον σῶφρον καὶ ἐντιμον εἶναι τὸ ἔργον τῆς Ἑλλάδος ἐν Μακεδονίᾳ. Ἀγεῖ αὐτὴν ἡ ἐρὰ ἀρχὴ τῆς αὐτοσυντηρησίας καὶ τῆς διεκδικήσεως τῶν δικαίων τῆς καὶ ἐὰν πρόσφατοι συμφοραὶ (εἰς πάντα ἄλλον πλὴν τοῦ γενναιοτάτου λαοῦ τῆς ὀφειλόμεναι) ἀπεμαρτυρῶν ἀπ' αὐτῆς τὰς συμπαθείας τῆς Εὐρώπης, αὕτη θὰ ἀνακύψῃ. Ἡ Εὐρώπη δὲν ὑπολογίζει, ὅτι ἡ μικρὰ Ἑλλάς, τὸ μᾶλλον πεπολιτισμένον τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου κράτος, ἔχει ἱστορίαν μόνον 70 ἔτων καὶ ὅτι τὴν ὑπαρξίν τῆς ὀφείλει οὐχὶ εἰς τὰς συνθήκας καὶ διατιθεῖται, ἀλλ' εἰς μοναδικὴν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν νεωτέρων ἐθνῶν ἀγώνων καὶ θυσῶν ἐποποιεῖν!

ΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸν πρῶτον κατάλογον ἐράων ὑπὲρ τῶν παθόντων ἀδελφῶν ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ, ὃν ἀπέστειλεν ἡμῖν ὁ ἀξιότιμος ταμίας τῆς Ἐπικουρῶν τῶν Μακεδόνων Ἐπιτροπῆς. Ἀποβαρυντικὸς δὲν εἶναι τὸ παράπαν ὁ κατάλογος αὐτός τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσον αὐθόρμητοι προσέβησαν οἱ ἀναγραφόμενοι καὶ κατέβησαν τὸν ὀβολὸν αὐτῶν. Ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν πλεῖστον ἐν ταῖς ἐπομένους καταλόγοις, διότι πεποθήμεν, ὅτι ἡ ἀξιότιμος ἐπιτροπὴ θὰ κρούσῃ ἀπ' εὐθείας τὰς θύρας τῶν πολυτάλαντων καὶ ὅτι οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες συνειδότες τὰς μεγάλας καὶ ἱερὰς ἀνάγκας τοῦ τοσοῦτον δεινῶς δοκιμαζομένου Ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας, νῦν δὲ καὶ τῆς Θράκης θὰ προσέλθωσιν ἐλεύθεροι καὶ ἀλύτρωτοι ἐπικουροὶ εἰς τὴν δυστυχίαν ἀποδεικνύοντες δι' ἔργων καὶ ὅχι διὰ λόγων τὴν ὑφισταμένην

Συνδρομαὶ προπληρωταί:

ἑξωτερικοῦ ἔτησις δρ.	25	ἑξωτερικοῦ ἔτησις φρ.	25
» ἑξάμηνος »	13	» ἑξάμηνος »	13